

Política local amb ulls d'infant

La configuració dels nous ajuntaments és una magnífica oportunitat per definir noves estratègies per donar resposta als reptes de la nostra societat. Les tres propostes amb les mesures associades que Fundesplai ha formulat en el marc de la campanya #botaxla-infancia insten els partits a situar la infància com a prioritat en la política local.

1) Un de cada quatre. És conegut que la infància ha estat la principal perjudicada de la crisi. Els índexs de pobresa se situen en un 27%. Els problemes de malnutrició i d'accés a determinats àmbits educatius com són la petita infància o el lleure educatiu han empitjorat, sobretot a les capes de la població que viuen en situació més precària.

Aquesta realitat d'impacte de la crisi en la infància conviu amb un marc legislatiu i polític que poques vegades ha estat tan favorable: l'any 2010 Catalunya va aprovar la llei d'Infància, un text que estableix de manera completa el marc de drets de la infància. Dos anys després, signàvem el Pacte per la Infància de Catalunya, que duia associat el compromís del Govern de la Generalitat per a un pla integral d'infància.

2) Política de proximitat. Pactes locals d'infància. Ara toca que els ajuntaments agafin el timó. La vida quotidiana dels infants i adolescents es desenvolupa en la vida local i és en la proximitat on podem trobar les claus d'una estratègia eficaç per garantir els drets dels infants com a ciutadans. Per tenir èxit cal fer-ho des del compromís de tots els actors del territori entorn de pactes locals per la infància.

Això és, amb acords compartits amb objectius de millora en els àmbits de pobresa, educació, salut i participació ciutadana.

3) Lideratge dels ajuntaments i transversalitat. Més enllà de les competències, els nous ajuntaments tenen la responsabilitat de liderar aquests acords locals i impulsar plans locals d'infància transversals que orientin i coordinin les polítiques d'educació, serveis socials, habitatge, salut, esports i participació ciutadana. L'administració segueix organitzada des de la seva lògica sectorial compartimentada i no pas des de la dels ciutadans.

Necessitem uns ajuntaments *amb ulls d'infant*, que incorporin la seva mirada en tot allò que fan i que s'organitzin per cuidar el tresor més preuat que tenen els pobles i ciutats: els seus infants i adolescents.●